

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobkyně: **Antivirus s.r.o.**, IČO: 08872848
sídlem Inovační 122, 252 41 Zlatníky-Hodkovice
zastoupené advokátem Mgr. Tomášem Pauchem
sídlem Sokolovská 695/115b, 186 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
sídlem Na Františku 32, 110 15 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného z 16. 6. 2025, čj. MPO 63958/25/71400

o žalobkyniných návrzích na přiznání odkladného účinku žalobě a na vydání předběžného opatření

takto:

- I. Zamítá se návrh na přiznání odkladného účinku žalobě.
- II. Zamítá se návrh na vydání předběžného opatření, jímž by soud žalovanému uložil zdržet se uzavření smluv o poskytnutí účelové podpory s účastníky 1. veřejné soutěže ve výzkumu, vývoji a inovacích v programu TWIST, Podprogramu 1 „*Aplikovaný výzkum ve strategických oblastech*“ vyhlášené dne 3. 12. 2024, a to do rozhodnutí soudu o žalobě.
- III. Žalobkyni se ukládá povinnost zaplatit ve lhůtě tří dnů od doručení tohoto usnesení soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě a za podání návrhu na vydání předběžného opatření v celkové výši 2 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, jímž žalovaný nepřijal návrh jejího projektu do 1. veřejné soutěže ve výzkumu, vývoji a inovacích v programu TWIST, Podprogramu 1 „*Aplikovaný výzkum ve strategických oblastech*“ (veřejná soutěž). Žalovaný měl za to, že spoluúčastník projektu, České vysoké učení technické (ČVUT), má splatný závazek vůči státu, což činí žalobkynin projekt nezpůsobilým podle § 18 odst. 2 písm. d) zákona č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací (zákon o podpoře výzkumu).
2. Žalobkyně do žaloby vtělila návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. Závažnou majetkovou újmu spatřuje 1) ve ztrátě možnosti získat finanční podporu na svůj projekt, která činí 20 718 042 Kč, 2) v odhadovaném ušlém zisku z projektu ve výši cca 100 milionů Kč, a 3) v již vynaložených prostředcích na přípravu projektu ve výši 60 000 Kč.
3. Žalobkyně popsala, v čem spočívá její projekt *Patron GO 2.0: Inovativní AI platforma pro optimalizaci a efektivní správu financí s přesahem do edukace v oblasti finančního zdraví*. Jedná se o aplikovaný výzkum v oblasti umělé inteligence se zaměřením na zpracovávání českých

Shodu s prvopisem potvrzuje: X.

textů a vyhledávání, analýzu a predikci zákonů a judikatury. Žalobkyně uvedla, že nemůže čekat na výsledek soudního řízení, protože bez možnosti financovat projekt v této dynamické oblasti s ní přestanou spolupracovat vědci a odborníci. V tom spatřuje hrozbu závažné újmy nejen pro ni, ale též pro ČVUT. Obává se, že bude-li několik měsíců (po dobu trvání soudního sporu) pravomocně vyloučena z veřejné soutěže, zcela ztratí možnost ucházet se o podporu z podprogramu 1 Programu TWIST, neboť za tu dobu bude alokovaná částka rozdělena mezi jiné projekty, což pro ni bude likvidační.

4. Žalobkyně je přesvědčena, že odložením účinků napadeného rozhodnutí nevznikne třetím osobám (dalším účastníkům soutěže) významnější újma. Budou totiž přinejhorším jen delší dobu čekat na výsledky veřejné soutěže, případně na uzavření smluv, což je oproti úplné ztrátě možnosti získat podporu nesrovnatelné. Zároveň podle žalobkyně existuje veřejný zájem na zachování její účasti ve veřejné soutěži vzhledem k přínosu jejího projektu. Žalobkyně je toho názoru, že nepřiznáním odkladného účinku žalobě by soud porušil její právo na spravedlivý proces, protože by účinná soudní ochrana nepřišla včas.
5. Součástí žaloby je též návrh žalobkyně na vydání předběžného opatření, jehož obsah je patrný z druhého výroku tohoto usnesení. Budou-li totiž uzavřeny smlouvy s úspěšnými uchazeči, žalobkyně a další subjekty spolupracující s ČVUT nenávratně ztratí možnost ucházet se o finanční podporu z veřejné soutěže.
6. Žalovaný ani s jedním návrhem nesouhlasil. Sdělil, že výsledky veřejné soutěže vyhlásil 13. 8. 2025. Újma, která by vznikla jiným osobám (48 úspěšným žadatelům) a veřejnému zájmu přiznáním odkladného účinku žalobě, je dle mínění žalovaného nepoměrně větší než újma, kterou tvrdí žalobkyně. Úspěšní žadatelé rovněž přihlásili projekty dynamického aplikovaného výzkumu a faktické zmrazení výsledků veřejné soutěže by pro ně mohlo být fatální. Na finanční podporu z veřejné soutěže není právní nárok, proto neobstojí argument o hrozbě majetkové újmy v souvislosti se ztrátou možnosti se o ni ucházet. Žalovaný je přesvědčen, že přiznání odkladného účinku žalobě by odporovalo důležitému veřejnému zájmu, neboť by zabránilo realizaci velmi kvalitních projektů, které byly ve veřejné soutěži vybrány.
7. Nesouhlas s předběžným opatřením odůvodnil žalovaný především tím, že je povinen podle § 25 odst. 1 písm. b) zákona o podpoře výzkumu uzavřít smlouvy s příjemci, kteří byli v soutěži vybráni, do 60 dnů od vyhlášení výsledků. Pokud by to v důsledku předběžného opatření neudělal, došlo by 1) k rozsáhlé škodě na straně úspěšných žadatelů, 2) pozastavily by se projekty, na jejichž realizaci je veřejný zájem, 3) žalovaný by nemohl splnit zákonnou povinnost uzavřít smlouvy a 4) došlo by k porušení principu legitimního očekávání ze strany vybraných žadatelů.

Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě

8. Soud se nejprve věnoval návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě.
9. Podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.), *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*
10. Kromě formální podmínky, jíž je vznesení příslušného návrhu, je tedy pro přiznání odkladného účinku žalobě nutné splnění tří podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky

Shodu s prvopisem potvrzuje: X.

musejí pro žalobkyni znamenat újmu, (2) újma musí být pro žalobkyni nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

11. Zároveň platí, že přiznání odkladného účinku má povahu mimořádného opatření, neboť soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí. Odkladný účinek lze přiznat jen v případech ojedinělých, kdy nelze jinak dosáhnout toho, aby konečný úspěch žaloby nebyl jen formální, nýbrž i faktický [usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (NSS) z 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod 22]. Přiznání odkladného účinku žalobě je tedy opatřením výjimečným, které má subsidiární povahu. Žalobkyně je povinna vylíčit újmu, která jí hrozí a svá tvrzení musí zároveň osvědčit (usnesení NSS z 24. 9. 2015, čj. 2 As 218/2015-50). Návrh musí být dostatečně individualizovaný a podepřený konkrétními důkazy (usnesení NSS z 30. 1. 2012, čj. 8 As 65/2011-74). Tvrzená hrozící újma musí být vzhledem k poměrům žalobkyně závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (usnesení NSS z 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20). Vznik takové újmy přitom musí být v příčinné souvislosti s výkonem či jiným právním následkem plynoucím z napadeného rozhodnutí.
12. Soud proto nejprve zkoumal, zda žalobkyně tvrdila a osvědčila, že jí výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí hrozí újma.
13. Žalobkyně v návrhu uvedla, že je pro ni vyřazení z veřejné soutěže likvidační. Toto tvrzení ale blíže nerozvedla, a především nikterak nespecifikovala svou aktuální majetkovou a finanční situaci (kterou též ničím nedoložila). Své tvrzení o likvidačních účincích napadeného rozhodnutí tím pádem neosvědčila. Řečeno jinými slovy, z listin předložených žalobkyní nelze dovodit, že se na ní napadené rozhodnutí zásadním způsobem negativně finančně podepíše.
14. Stěžejním argumentem žalobkyně je, že přijde o finanční podporu, o kterou se ucházela ve veřejné soutěži. Jak ale správně podotkl žalovaný, na tuto formu dotace neexistuje právní nárok. Sistace účinků napadeného rozhodnutí, k níž by došlo, pokud by soud přiznal žalobě odkladný účinek, by nevedla k obdržení finanční podpory, o kterou žalobkyně žádala. Není totiž vůbec jisté, zda by byl její projekt ve veřejné soutěži vybrán, tj. že by ve veřejné soutěži uspěla. Přiznání odkladného účinku je vázáno nikoli na obecnou možnost vzniku újmy, nýbrž na konkrétní újmu, která by jako následek výkonu či účinku napadeného rozhodnutí s velkou pravděpodobností nastala (usnesení NSS z 5. 1. 2005, čj. 1 Afs 106/2004-49, č. 982/2006 Sb. NSS). Ačkoliv *možnost* účasti ve veřejné soutěži nepochybně souvisí s *možností* úspěchu v ní, žalobkyní tvrzená újma je v tomto případě pouze hypotetická a ve smyslu výše shrnuté judikatury neexistuje příčinná souvislost mezi účinky napadeného rozhodnutí a tvrzenou hrozící újmou. Totéž platí i o žalobkyní tvrzené újmě ve formě ušlého zisku z projektu. Nutno dodat, že žalobkyně ani nevysvětlila, jak tento ušlý zisk vyčíslila.
15. Žalobkyně dále uvedla, že jí vznikla škoda marným vynaložením prostředků ve výši 60 000 Kč na přípravu žádosti. Přiznání odkladného účinku žalobě však není způsobilé tuto finanční „újmu“ jakkoli odvrátit. Tato újma totiž nehrozí, jak předpokládá § 73 s. ř. s., ale dle vlastních tvrzení žalobkyně již vznikla, a odkladný účinek přiznaný žalobě by na tom nemohl nic změnit (např. bod 22 usnesení NSS z 10. 10. 2016, čj. 7 As 165/2016-30). Krom toho, žalobkyně vynaložení těchto prostředků na přípravu projektu opět nijak nedoložila.

Shodu s prvopisem potvrzuje: X.

16. Navazující argumentace žalobkyně, že s ní přestanou v důsledku vyřazení z veřejné soutěže spolupracovat vědci a odborníci, je neopodstatněná ze stejných důvodů jako její hlavní argument o ztrátě dotace, a nutně tak sleduje jeho osud. Přiznání odkladného účinku žalobě není způsobilé této tvrzené újmě zabránit, neboť by nemělo za následek vyplacení požadované finanční podpory žalobkyni, které by jí umožnilo projekt realizovat. Přiznání odkladného účinku žalobě je institutem zcela mimořádným, vyhrazeným pro ojedinělé případy. Žalobkynin případ takovým případem není. Její projekt byl vyřazen z veřejné soutěže o nenárokovou dotaci, přičemž není jisté, zda by vůbec v této soutěži uspěla.
17. Ustanovení § 73 s. ř. s. chápe hrozící kvalifikovanou újmu jako relativní, tj. újma hrozící navrhovateli musí být nepoměrně větší než újma, která může přiznáním odkladného účinku žalobě vzniknout jiným osobám. Soud proto porovnal tvrzenou újmu žalobkyně, kterou vyhodnotil jako hypotetickou a navíc neosvědčenou, s případnou újmu na straně úspěšných (žalovaným vybraných) žadatelů o podporu, kteří splnili podmínky programu s projekty, jež jsou nepochybně odborně i finančně srovnatelně náročné s projektem žalobkyně. Tito úspěšní žadatelé legitimně očekávají, že s nimi žalovaný uzavře smlouvu o poskytnutí podpory. Přiznání odkladného účinku žalobě by ve svém důsledku zpochybnilo (již vyhlášené) výsledky veřejné soutěže. Přílehlavá je tudíž i připomínka žalovaného, že stejné negativní důsledky, jichž se žalobkyně obává v souvislosti s čekáním na výsledek soudního řízení, by v takovém případě nutně postihly i úspěšné žadatele.
18. Soud shrnuje, že žalobkyně neosvědčila, že jí hrozí újma, která je nepoměrně větší než újma hrozící v případě přiznání odkladného účinku žalobě třetím osobám. Nesplnila tak první ani druhou zákonem stanovenou podmínku pro přiznání odkladného účinku žalobě, a soud proto její návrh výrokem I. zamítl.
19. Posuzováním třetí podmínky, tj. případného rozporu přiznání odkladného účinku žalobě s důležitým veřejným zájmem, se již soud nezabýval, neboť by to bylo s ohledem na nesplnění prvních dvou podmínek nadbytečné.
20. Nepřiznání odkladného účinku žalobě neporušuje právo žalobkyně na spravedlivý proces. Tento institut je výjimečný a lze jej využít jen v případech, kdy jsou pro jeho aplikaci splněny zákonem stanovené podmínky.

Návrh na vydání předběžného opatření

21. Soud se dále zabýval návrhem žalobkyně na vydání předběžného opatření.
22. Podle § 38 odst. 1 s. ř. s. *byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat.*
23. Pro vydání předběžného opatření musí být (1) podán návrh na zahájení řízení a (2) na vydání předběžného opatření, (3) potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, (4) podané vyjádření ostatních účastníků, je-li ho třeba [obdobně usnesení NSS z 24. 5. 2006, č. Na 112/2006-37, č. 910/2006 Sb. NSS].
24. Návrh žalobkyně bezesporu splňuje první a druhou podmínku a splněna je i podmínka čtvrtá. Soud se proto zabýval tím, zda je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu. Po posouzení věci dospěl k závěru, že tato podmínka splněna není.

Shodu s prvopisem potvrzuje: X.

25. Žalobkyně požaduje, aby žalovaný nesměl uzavřít s úspěšnými žadateli smlouvy o poskytnutí podpory.
26. V usnesení z 24. 5. 2006, čj. Na 112/2006-37, se NSS vyjádřil k pojmu vážné újmy, která musí navrhovateli hrozit: „*vážnou újmu je v případě, že předběžným opatřením má být podle návrhu účastníka-soukromé osoby uložena povinnost správnímu orgánu, nutno rozumět zejména takový zásah do právní sféry účastníka (resp. pokyn či donucení s obdobnými důsledky), který – v případě že by byl v řízení ve věci samé shledán sám o sobě nezákonným či shledán součástí nezákonného komplexnějšího postupu správního orgánu – představuje natolik zásadní narušení této jeho sféry, že po účastníkovi nelze spravedlivě požadovat, aby jej, byť dočasně, snášel. Vážnou újmu tedy budou zejména intenzivní zásahy do intimní sféry navrhovatele, do jeho vlastnických práv či do jiných jeho subjektivních práv, zejména těch, která mají povahu práv ústavně zaručených [...]. V praxi půjde zejména o snahy správního orgánu proti vůli účastníka-soukromé osoby získat o účastníkovi informace, jež má k dispozici jen on, odejmout mu věci, které oprávněně drží či má v oprávněné detenci, či zabránit mu ve výkonu jeho práv nebo jej v něm citelně omezit (např. v právu užívat vlastněnou či pronajatou věc, v právu podnikat či provozovat jinou hospodářskou činnost)“.* Vážnou újmu může být jen „*velmi vážný zásah do práv a povinností účastníka, jehož důsledky jsou pro něho natolik závažné a způsobí trvale porušit jeho zájmy, že je v rozporu s právními normami či dobrými mravy, aby jej snášel*“ (usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem z 28. 7. 2006, čj. 59 Ca 87/2006-14, č. 1291/2007 Sb. NSS).
27. Soud již výše shledal, že žalobkyně hrozící vážnou újmu neprokázala, neboť jí tvrzená újma je zcela hypotetická. Dodává, že uložení povinnosti žalovanému zdržet se uzavření smluv o poskytnutí účelové podpory s těmi žadateli, kteří ve veřejné soutěži uspěli, by žalovanému znemožnilo splnit zákonem stanovenou povinnost zakotvenou v § 25 odst. 1 písm. b) zákona o podpoře výzkumu.
28. Soud má za to, že tvrzená újma nepředstavuje vážnou a neodvratitelnou újmu, jejíž snášení by bylo nespravedlivé po žalobkyni žádat. Neshledal tedy v dané věci potřebu zatímne upravit poměry účastníků formou navrženého předběžného opatření, přičemž vzal v potaz též zásadní negativní důsledky, které by při vyhovění návrhu žalobkyně dopadly na celou skupinu žadatelů, kteří se svými projekty ve veřejné soutěži uspěli a legitimně očekávají, že s nimi žalovaný uzavře smlouvu o poskytnutí účelové podpory v zákonem stanovené lhůtě.
29. Vzhledem k nesplnění zákonem stanovených podmínek pro vydání předběžného opatření soud návrh žalobkyně na jeho vydání zamítl výrokem II. tohoto usnesení.
30. Žalobkyně zmínila, že újma hrozí nejen jí, ale i ČVUT a dalším žadatelům, kteří byli vyřazeni kvůli tomu, že na projektech s ČVUT spolupracovali. Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě či návrh na předběžné opatření musí být odůvodněn tvrzením o kvalifikované újmě hrozící *navrhovateli*. Soud proto nemohl zohlednit, jaký vliv bude mít napadené rozhodnutí či uzavření smluv s úspěšnými žadateli na jiné osoby.
31. Tím, že soud oba návrhy zamítl, nepředjímá své budoucí rozhodnutí ve věci samé (usnesení NSS ze 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76).
32. Soud výrokem III. vyzval žalobkyni ke splnění povinnosti zaplatit soudní poplatek. Podání návrhu na přiznání odkladného účinku a návrhu na předběžné opatření podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč za každý, tj. celkem 2 000 Kč (položka 20 resp. položka 5 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Poplatková povinnost v tomto případě vzniká uložení povinnosti zaplatit

poplatek v souvislosti s rozhodnutím soudu o návrhu na nařízení předběžného opatření a soudní poplatek je splatný do tří dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit uložena [§ 4 odst. 1 písm. h) a § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích]. Totéž platí i pro soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě (usnesení rozšířeného senátu NSS ze 4. 6. 2024, čj. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS, bod 23). Poplatek lze zaplatit na účet soudu – číslo účtu 3703-2928021/0710 (Česká národní banka), variabilní symbol 1133010925.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná [104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Praha 10. září 2025

Mgr. Marek Bedřich v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: X.